

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de reprezentanții SRL “Гѐзелинка”, Stamatova Anna și Stamatov Gheorghe, prin care se solicită casarea încheierii judecătoresc de instrucție al Judecătoriei Comrat din 14 decembrie 2016 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 februarie 2017, în cauza penală în privința persoanei juridice **SRL “Гѐзелинка”**

CONSTATĂ :

1. Prin încheierea judecătoresc de instrucție al Judecătoriei Comrat din 14 decembrie 2016, a fost respinsă ca inadmisibilă plângerea depusă de Stamatova Anna și Stamatov Gheorghe în numele SRL “Гѐзелинка”, asupra acțiunilor ilegale ale Inspectoratului de Poliție în perioada efectuării controlului în baza materialelor dosarului înregistrat în REI-2 cu nr. 3741 din 12.11.2015 și ilegalității raportului nr. 407 din 02.03.2016 al ofițerului superior al serviciului de anchetare a infracțiunilor economice, Comissarov R.

1.1. În motivarea soluției adoptate, instanța a reținut că petiționarii nu au respectat procedura contestării prealabile a acțiunilor organului de urmărire penală și actelor adoptate de către acesta.

În acest sens, luând în considerație dispozițiile art. 298 alin. (2), 313 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și explicațiile expuse la pct. 7 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 04.07.2005 “Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale”, instanța a statuat că petiționarii, considerând a fi ilegal raportul emis de colaboratorul de poliție Comissarov R., urmau să-l contesteze procurorului ierarhic superior și, în caz de dezacord cu ordonanța adoptată de către ultimul, urmau să o atace în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală.

Sub acest aspect, instanța a remarcat că în cazul recunoașterii plângerii înaintate ca fiind motivată, judecătorul de instrucție este în drept să emită o încheiere prin care va obliga procurorul de a înlătura încălcările depistate. La caz, emiterea ordonanței privind pornirea urmăririi penale constituie prerogativa exclusivă a organului de urmărire penală, judecătorul de instrucție nefiind competent de a acționa în acest mod.

2. Încheierea judecătoresc de instrucție a fost atacată cu recurs de către Stamatov G. în numele SRL “Гѐзелинка”, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care materialele cauzei să fie transmise IP Comrat pentru pornirea urmăririi penale în privința persoanelor ce activează în cadrul OCT Comrat.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 februarie 2017, recursul condamnatului a fost respins ca inadmisibil, cu menținerea încheierii atacate.

3.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a statuat asupra legalității încheierii contestate, or prin aceasta just s-a reținut că petiționarii nu au respectat procedura contestării acțiunilor organului de urmărire penală, fiindu-le explicat faptul că plângerea

împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor organului de urmărire penală poate fi adresată judecătorului de instrucție după contestarea prealabilă a acestora la procuror, conform art. 298, 299¹ Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs a reținut că în încheierea atacată s-a indicat că ea a intrat în vigoare, nefiind pasibilă de a fi atacată. Ignorând această circumstanță, recurentul a depus cererea de recurs în temeiul art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, fără a raporta norma de drept menționată la situația existentă în cauză. Suplimentar, instanța de recurs a considerat necesar de a menționa că în materialele dosarului este prezentă procura eliberată de SRL “Гөзелинка” pe numele recurentului (f.d. 25), copia căreia ultimul a prezentat-o instanței de recurs. Însă, reieșind din conținutul acestei procuri, recurentul nu a fost împuternicit de a depune careva cereri sau contestații în numele SRL “Гөзелинка”.

În circumstanțele enunțate, instanța de recurs a statuat asupra inadmisibilității recursului declarat, cu menținerea încheierii atacate.

4. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs în anulare de reprezentanții SRL “Гөзелинка”, Stamatova Anna și Stamatov Gheorghe, care solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care conducerea OCT Comrat să fie obligată să restabilească actele de înregistrare a SRL “Гөзелинка”.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că pe caz, au fost pronunțate două hotărâri irevocabile, una în temeiul art. 313 Cod de procedură penală (încheierea judecătorului de instrucție) și alta în temeiul art. 449 Cod de procedură penală (decizia instanței de recurs).

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. art. 3 alin. (1), 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3), 5) Cod de procedură penală prevăd că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise **doar la judecarea cauzei**, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârile atacate. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu în mod expres că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală **în fond**, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, adică în legătură cu acțiunile și actele organului de urmărire penală, precum și cele adoptate în temeiul prevederilor art. 449 Cod de procedură penală nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 455, 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de reprezentanții SRL “Гезелинка”, Stamatova Anna și Stamatov Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 februarie 2017, în cauza penală în privința persoanei juridice *SRL “Гезелинка”*, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru